

Koronavirus

Georg Soldner

12. března 2020

Pro zvěrolékaře jsou koronaviry každodenní záležitost, ale nyní koronavirus SARS-CoV 2 překročil hranici k člověku. Co je virus, jak útočí na organismus a jak můžeme reagovat?

Viry jsou úzce spojeny s fyzickým organismem. Vznikají ze substance genotypu a mohou stejně jako on ovlivňovat metabolismus buněk a tyto buňky organismu odcizovat.

Dojde-li k infekci, pronikají viry do organismu, pak organismus rozpozná, že určité buňky jsou díky virům odcizovány a začaly dělat něco jiného, než co je ve smyslu celkového organismu. Ten se začíná proti těmto buňkám obracet, aby je eliminoval.

Symptomy nemoci, která nyní propuká, nejsou ničím jiným. Infikovaných buněk a tím i virů, které do nich pronikly, se organismus snaží zbavit např. kašlem, horečkou, zahleněním. Kdo na virovou infekci zemře, může tak být rovněž obětí své vlastní obrany, jejíž regulace je výrazem individuální „organizace Já“, přítomnosti Já v těle.

Odcizení se tělu

Čím více se již člověk nachází v situaci, že je mu jeho tělesnost cizí, o to náchylnější je k tomuto virovému onemocnění, které se nyní nazývá COVID-19. To platí přirozeně pro vyšší věkové skupiny, u nichž ubývá kostní hmoty i svaloviny, nebo u chronických chorob.

U infekce koronaviru je tomu tak, že u lidí nad 80 let, lidí s diabetem typu II, nebo u kardiovaskulárních chorob může být průběh onemocnění mimořádně závažný. Čím méně jsem ve svém těle přítomen, čím méně je mé tělo v tomto smyslu proniknuto mnou samým, o to snáze se může infekce v těle šířit a o to katastrofálnější mohou být následky. K tomu patří samozřejmě i to, jak je zacházeno s člověkem, který má pozitivní testy. Tak jsou často ti, kdo onemocněli, náhle rázně odstraněni ze svého domácího prostředí a v Číně byli zpočátku ošetřováni s mnohými dalšími nemocnými v příslušném improvizovaném prostředí. Konvenční medicína zde bohužel nemůže nabídnout žádný účinný lék a žádné očkování. Často je horečka medikačně snižována. Co však v těžkých případech může zachraňovat život, je podpora kyslíkem a v případě potřeby mechanická ventilace, protože je důležité, aby se klinická péče soustředila pokud možno na pacienty s těžším onemocněním.

Dle všeho co víme, jsou strach a snižování horeček terapií, která špatný stav pacientů spíše zhoršuje než zlepšuje. Protože, co člověku pomáhá nemoc zvládat, je vše to, co jej podporuje v jeho prostoupení, prohrátí vlastního těla sebou samým, aby se v těle mohl zabydlet. Tak nepřekvapí, proč nemoc není nebezpečná dětem. To platí dále až do 50. roku života, kde průběh choroby odpovídá průběhu běžné chřipky. U té jsou kašel,

rýma a vyčerpání typickými časnými symptomy. K tomu se může přidat jako nebezpečný aspekt zápal plic, který se nejprve manifestuje především zvýšenou frekvencí dechu.

Vztah ke Slunci

Virus má z lékařského hlediska obzvláště negativní vlastnosti. Může tak trvat velmi dlouho, než se organismus „probudí“ a všimne si, že je na palubě cizí host hrozící způsobit zkázu. Je znám případ, kde nemoc propukla až 27 dní po nakažení. V průměru je to ovšem 5 dní a po 12 a půl dnech je 95 % všech případů zjevných. Proto jsou dotyční odkázáni do karantény na délku dvou týdnů. Krom toho je tento virus nakažlivější než běžný chřipkový. U normálního chřipkového viru se nakazí v průměru asi 1,3 lidí, u koronaviru jsou to spíše 3 (u vysoce nakažlivých nemocí jako spalničky a černý kašel je to 12 až 18). Míra nakažlivosti je tedy vyšší než u chřipky a zároveň později patrná. Součet těchto vlastností usnadňujících epidemické šíření znepokojuje zdravotníky celosvětově.

Vztah ke zvířectvu

Nicméně je zde velká otázka, z čeho tyto očividně nové viry vznikly a proč? Je zajímavé, že mnohé z virů pocházejí z říše zvířat, koronavirus pravděpodobně z javánských netopýrů. Proč se viry zvířat stávají nebezpečnými pro člověka? V současné době způsobujeme zvířatům nevýslovné utrpení. Hromadné porážky až po pokusy v laboratořích vedou k bolesti, již je bezbranný svět zvířat vydán na pospas. Může toto utrpení vést k důsledkům, jako je mutace virů, které jsou doma ve zvířecím světě? Jsme zvyklí dívat se pouze na fyzickou rovinu a vidět ji odděleně od roviny duševní. Výzkum střevní flóry, mikrobiomu, kam nepatří jen bakterie, nýbrž i viry, dokazuje opak. Tím vzniká nejen mikrobiologická otázka po původu viru, nýbrž i morální otázka po našem zacházení se zvířaty. Rudolf Steiner na tyto souvislosti poukázal již před více než sto lety. Dnes je na nás, abychom tyto vztahy prozkoumali a krom přírodovědné analýzy si kladli i hlubší otázky.

Co můžeme dělat?

V osobním chování existuje řada opatření podporujících organismus v tom, aby onemocnění zvládal. K tomu patří zřeknutí se alkoholu, mírná konzumace cukrů a pěstování životního rytmu s dostatkem spánku a aktivního vztahu ke Slunci. Čím náš imunitní systém často trpí, je nedostatek slunečního světla, nedostatek, který se nejvíce projevuje v březnu. Proto z pohledu celého roku připadá nejvyšší úmrtnost v našich zeměpisných šířkách právě na konec března. Souvisí to s nedostatkem Slunce během zimních měsíců a připomíná, že se mimořádně vyplácí chodit denně a v zimě zejména v poledních hodinách ven a tak se spojovat s periferií, s kosmem zcela elementárně. Rudolf Steiner se tomu na příkladu tuberkulózy obšírně věnoval již při zakládání anthroposofické medicíny, ještě než byl objeven vitamin D. Pro imunitní systém zde platí, že vitaminové tablety s vitaminem D mohou přijímání působení slunečního světla nahradit jen v omezené míře. Potencovaný fosfor a odpovídajícím způsobem potencované meteorické železo užívané ráno mohou jako substance světla taktéž

podporovat imunitu. Kdo je již starší a má možná kardiovaskulární problémy, tomu se mimoto doporučují léčiva na kardiovaskulární onemocnění vyrobená na anthroposofické bázi, pravidelné chození a vydatný spánek. Kdo spí méně než šest hodin, je k takovýmto onemocněním mnohem náchylnější.

Zdravý dech k lidem kolem nás

Když už k onemocnění dojde, pak platí v současnosti setrvání v karanténě, přičemž lehké případy lze mezitím léčit i doma. Za důležitou považuji skutečnost, že anthroposofická medicína má po dlouhá desetiletí zkušenost s léčbou virálních a bakteriálních zápalů plic bez antibiotik s anthroposofickými léčivy a zevními aplikacemi s mimořádným účinkem. Odpovídající terapeutické schéma vypracovali lékaři medicínské sekce a mezinárodně zpřístupnili svým lékařským kolegům a kolegyním.

Co oslabuje plíce? K tomu dvě věci. Nedostatek vztahu k Zemi a Slunci a sociální napětí. Je proto vhodné chránit své vlastní plíce, tento dýchací orgán, zevnitř a zvenčí snahou vyrovnávat sociální napětí. Kdo se ocitá v neřešených konfliktech, je zde dle mého pohledu více ohrožen. Medicína podpořila přesvědčení, že očkování nás může chránit před všemi typy infekcí. To je chyba. Samo očkování proti chřipce dává ochranu 10 až 30 %; pečlivé a důkladné mytí rukou a hygiena při smrkání a vykašlávání jsou stejně účinné – bez možných vedlejších účinků očkování. Tak je důležitým krokem osvobodit se od tohoto úzkostně–defenzivního obrazu světa a vlastního těla a tázat se, co můžeme udělat pro podporu jeho vitality a integrity.

(Z němčiny přeložil Karel Dolista.)

Zdroj: <https://goetheanum.co/de/nachrichten/das-coronavirus?>

O autorovi:

Georg Soldner – Absolvoval studium medicíny, odbornost pediatrie (děti a mladiství). Od roku 1994 pracoval v Mnichově ve sdílené praxi se zaměřením na léčbu chronicky nemocných dětí. V letech 1993–2011 působil v představenstvu a od r. 2013 ve vedení Akademie antroposofické medicíny při Společnosti antroposofických lékařů v Německu (GAÄD). Dlouholetá přenáškova a publikační činnost, m.j. spoluautor – společně s H. M. Stellmannem – základní publikace *Individuální pediatrie a spoluvydavatel Vademeca antroposofických léčiv*. Od r. 2016 zástupce vedoucího Lékařské sekce Svobodné vysoké školy pro duchovní vědu při Goetheanu v Dornachu.

(Převzato z <https://www.kpramenumzdravi.cz/lektori/>)